

«Ой піду ж я в чисте поле...»

Загул Дмитро Юрійович

* * *

Ой піду ж я в чисте поле,
Вкрите рожами надій.
Там розвіється на волі
Нерозлучний смуток мій.

Там розсію дрібні сльози,
Сльози-перли розіллю
І покошені покоси
Слізеньками відживлю.

Оживуть шовкові трави,
Кожна квітка оживе;
Щезне горенько лукаве,
Чорне горенько моє.

Ой піду ж я в чисте поле,
Вкрите рожами надій;
Там розвіється поволі
Невимовний смуток мій...

Постійна адреса: http://ukrlit.org/zahul_dmytro_yuriiovych/oi_pidu_zh_ya_v_chyste_pole